

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/87/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121205419
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4121205419.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu: ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 35 799 200, proti žalovaným : 1.) Y. W. L., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom R. H. XX, Z. - T., toho času bytom C. XX, J. I., 2.) G. X., narodený XX.XX.XXXX, bytom Z. 5, Z. - T., v konaní o zaplatenie sumy 22.969,74 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Zmena žaloby sa nepripúšťa.

II. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 300 eur zastavuje.

III. V zastavujúcej časti sa žalobcovi proti žalovaným v 1.) a 2.) rade priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

IV. Žaloba sa v celom rozsahu zamieťa.

V. Žalovaným v 1.) a 2.) rade sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra (ďalej len „súd“) dňa 03.05.2021 požadoval od žalovaných zaplatenie sumy 22.969,74 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania titulom Zmluvy o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere č. XXXXXXXXX/XXXXXXXXX zo dňa 06.01.2016 na základe ktorej žalobca dohodol so žalovanými poskytnutie mimoriadneho medziúveru vo výške 20.000 eur s úrokom vo výške 6,40 % p. a. Pretože si žalovaní neplnili riadne a včas stanovené mesačné splátky, žalobca ich upozornil na neplnenie si záväzkov listom označeným ako „výzva pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru“. Nakoľko si žalovaní ani napriek písomnej výzvy neplnili svoje záväzky, žalobca dňa 31.05.2018 vyhlásil okamžitú splatnosť. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 17.009,13 eura a príslušenstva popísaného v samotnej žalobe.

2. Súd vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu a rozhodol o povinnosti žalovaných v 1.) a 2.) rade zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu spolu s príslušným zmluvným úrokom a úrokom z omeškania. Proti platobnému rozkazu podali žalovaní v 1.) a 2.) rade obsahovo totožný, vecne odôvodnený odpor. Žalovaná v 2.) rade podala odpor posledný deň lehoty na poštovú prepravu, pričom tento doplnila výzvu súdu v lehote 10 dní o svoj podpis, keďže jej prvotné podanie takúto náležitosť neobsahovalo. Keďže odpor podala aj žalovaná v 2.) rade po 01.07.2021 platobný rozkaz sa zrušil priamo zo zákona. Vo svojom odpore žalovaní poukázali na spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu so žalobcom, s poukazom na príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzniesli námietku premlčania, pričom do omeškania s prvou splátkou sa dostali dňa 17.01.2018. Upriamili pozornosť

na potrebu aplikácie § 53 ods. 9 s poukazom na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka. Z príloh pripojených k platobnému rozkazu vyplynulo, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru oznámením ku dňu 31.05.2018, pričom pri preskúmaní, aká splátka je tá, pre ktorú nastala splatnosť celej žalobcovej pohľadávky je nevyhnutné vychádzať z podmienok podľa § 53 ods. 9 s poukazom na § 565 Občianskeho zákonníka. Splátkou pre ktorú nastalo zosplatenie dlhu je nezaplatená splátka z mesiaca 01/2018, splatná dňa 16.01.2018. Z uvedeného je nesporné, že podľa § 101 Občianskeho zákonníka pre celý zosplatený dlh začala s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka plynúť už dňa 17.01.2018 a uplynula ku dňu 17.01.2021. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal žalobu až dňa 03.05.2021, teda po uplynutí premlčacej doby, navrhli žalobu zamietnuť.

3. Žalobca v replike uviedol, že nesúhlasí so vznesenou námietkou premlčania pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere č. XXXXXXXXX/XXXXXXXXXX zo dňa 06.01.2016. Podľa jeho názoru nie je nárok premlčaný. Nepoprel, že ide o spotrebiteľský spor, ktorá skutočnosť je medzi stranami nesporná. S poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uviedol, že zákonodarcu neustanovil, že ide o povinnosť veriteľa v prípade omeškania dlžníka s riadnym splácaním žiadať zaplatenie celej pohľadávky ihneď po uplynutí troch mesiacov od omeškania sa so zaplatením omeškanej splátky, ale ide o jeho právo, ktoré veriteľ môže využiť. Toto právo využil ku dňu 31.05.2018. Žalovaným upozornil na skutočnosť, že ak svoje omeškané splátky v celkovej výške 437,05 eura neuhradia a nerealizujú ani riadnu splátku splatnú do 16.05.2018 tak pristúpi k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Upriamil pozornosť, že vec je nutné posúdiť podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorý je vo vzťahu k ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka lex specialis. Poukázal na prvú vetu § 103 Občianskeho zákonníka, ako aj § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ však ide o premlčanie celého dlhu je nutné aplikovať § 103 Občianskeho zákonníka veta druhá. Z ustanovenia tak vyplýva, že pokiaľ ide o trojročnú premlčaciu dobu celého zostávajúceho dlhu, tá v zmysle ustanovenia § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. To však platí len v prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok, a to najneskôr do splatnosti (zročnosti) najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 OZ). Ak tak veriteľ neučiní, a teda neuplatní svoje právo na zaplatenie dlhu ako celku alebo ho neuplatní včas, t. j. do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, potom dňom splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky prestane plynúť premlčacia doba pre celý dlh a ďalej plynie premlčacia doba len pre jednotlivé splátky, a to pre každú splátku samostatne. Napokon ustanovenie § 565 nepripúšťa vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru pre niektorú skoršiu omeškanú splátku, než je splátka bezprostredne predchádzajúca vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. V tomto prípade vyhlásil okamžitú splatnosť dňa 31.05.2018 a splátka splatná bezprostredne pred vyhlásením okamžitej splatnosti bola k 16.05.2018, preto premlčacia doba začala plynúť dňa 17.05.2018 a uplynula 17.05.2021. Žalobca podal žalobu v rámci premlčacej doby. V uvedenom kontexte poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12.04.2017 a Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9CoCsp/99/2020 zo dňa 12.01.2021. Zároveň zobral čiastočne žalobu v časti o zaplatenie 300 eur späť z dôvodu úhrady zo strany žalovaných dňa 11.06.2021.

4. Žalovaní v 1.) a 2.) rade sa nevyjadrili k replike žalobcu. Žalovaný v 2.) rade zaslal pred termínom pojednávania svoje podanie, kde zotrval na svojich tvrdeniach v odpore, vyjadrujúc nesúhlas s názorom žalobcu ohľadne plynutia premlčacej doby, ktorý žalobca prezentoval v replike. Je zrejmé, že prvou nesplnenou splátkou bola prvá nezaplatená splátka, v jeho prípade dňa 16.01.2018. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6Co/84/2019 zo dňa 26.11.2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/145/2019 zo dňa 18.12.2019 a sp. zn. 41CoCsp/22/2020 zo dňa 01.07.2020 a Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3CoCsp/33/2021 zo dňa 03.11.2021 a sp. zn. 13CoCsp/52/2020 zo dňa 18.05.2021. K rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9CoCsp/99/2020 zo dňa 12.01.2021. K rozhodnutiu na ktorého poukázal žalobca, konkrétne k rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9CoCsp/99/2020 zo dňa 12.01.2021 uviedol, že v tomto rozhodnutí súd prezentoval názor, že nesplnenou splátkou v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka je splátka, ktorá predchádza upozorneniu veriteľa na možnosť zosplatenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nie splátka, ktorá bezprostredne predchádza vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Takouto splátkou je totiž splátka splatná dňa 16.04.2018, pričom žalobca podal žalobu na súd až dňa 03.05.2021, teda po uplynutí premlčacej doby.

5. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, pričom pojednávanie vzhľadom na splnenie podmienok podľa § 180 CSP vykonal v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu

hospodárnosti a nenavyšovania trov konania, ako aj s poukazom na § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. Žalovaná v 1.) rade na pojednávaní uviedla, že vo vzťahu k uvedenému úveru chce len uviesť, že všetko riešil žalovaný v 2.rade. Je pravdou, že zaplatili ešte v júni splátku vo výške 300 eur. Všetko riešil žalovaný v 2.rade, ktorý aj uhradil a realizoval splátky. Vo vzťahu k doručovaniu písomností zo strany žalobcu poznamenala, že už tretí rok býva v Bratislave resp. v Dunajskej Lužnej, pričom sa snažila aj kontaktovať žalobcu ohľadne zmeny adresy a bolo to telefonicky. Ďalšie splátky nerealizovala. Žalovaný v 2.) rade na pojednávaní uviedol, že úver si brali pre účely modernizácie resp. prerábky bytu, v ktorom už času nebývajú. Je pravdou, že mali problémy so splácaním úveru, nemal stabilnú prácu, preto mal problémy s hradením splátok. Aj sa snažil uvedenú vec riešiť so žalobcom, ale tento sa následne odmičal, bolo mu to nepríjemné. Na uvedenej adrese sa v čase doručovania písomností zdržoval nepravidelne, aj v súčasnej dobe si tam chodím prevziať zásielky vždy keď mu mamina zavolá. Zotrvál na svojom podaní, kde namietal premlčanie celého žalobného nároku.

6. Podľa § 140 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

7. Podľa § 140 ods. 2 CSP, zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

8. Podľa § 294 CSP zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

9. Žalobca podaním zo dňa 19.01.2022, ktoré bolo doručené súdu dňa 31.01.2022 upravil petit vzhľadom na čiastočné späťvzatie tým spôsobom, že požadoval, aby mu žalovaní v 1.) a 2.) rade zaplatili sumu 23.461,52 eura. Na výzvu súdu, s poučením, že podľa § 294 CSP takúto zmenu možno považovať za zmenu žaloby, keďže požaduje kvantitatívne viac ako si uplatnil v žalobe, žalobca zotrval na svojom podaní, pričom podľa jeho názoru nerozširuje uplatnené právo.

10. Keďže v danom prípade je nesporné, že žalobcovia sú spotrebiteľmi a žalobca si v podaní opísanom v bode 9 uplatnil väčšiu sumu ako v žalobe, v ktorej si uplatnil sumu 22.969,74 eura, súd považoval takéto podanie za rozšírenie uplatneného práva, keďže z kvantitatívneho hľadiska požadoval väčšie plnenie ako si uplatnil v žalobe. Zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch je pritom vylúčená ex lege, čo znamená, že súdu nezostáva žiadny priestor na úvahu o pripustení, resp. nepripustení zmeny žaloby. Vzhľadom na uvedené, zohľadňujúc aj postavenie žalovaných ako spotrebiteľov nepripustil zmenu žaloby podľa § 294 CSP, keďže žalobca rozšíril svoje uplatnené právo. V tomto kontexte musí súd ešte poznamenať, že žalobca si uplatnil viac ako v podanej žalobe, pričom čiastočné späťvzatie zohľadnil len v časti príslušenstva, čo však nie je ani správne ani logické, keďže čiastočné späťvzatie mal reflektovať aj do vyčíslenej sumy istiny (keďže išlo o plnenie po zosplatnení úveru), čo však neučinil. Vzhľadom na uvedené súd nemal pochybnosti o tom, že žalobca sa špekulatívnym spôsobom snažil rozšíriť ním uplatnené právo, na čo však nemá nárok, pretože zákaz zmeny žaloby v spotrebiteľských veciach je normované ustanovením § 294 CSP.

11. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

12. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa § 146 ods.1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

14. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. Pretože žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal návrh späť v celkovej časti o zaplatenie sumy 300 eur skôr ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súhlas

žalovaných v 1.) a 2.) rade so späťvzatím návrhu nebol potrebný, súd akceptoval čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v časti o zaplatenie sumy 300 eur zastavil.

16. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania vždy skúmať procesné zavinenie na zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzatí žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (uznesenie Ústavného súdu ČR, II. ÚS 563/01 alebo I. ÚS 469/04). Súd za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania v zastavujúcej časti zisťoval zavinenie na zastavení konania niektorej zo strán konania. Keďže žalovaní v 1.) a 2.) rade plnili žalobcovi po podaní žaloby sumu 300 eur, procesne zavinili zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 300 eur. Súd preto žalobcovi v tejto časti priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd súčasne nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, keďže nie je zrejmé, prečo žalovaní v 1.) a 2.) rade plnili na pohľadávku žalobcu, ktorú považovali za premlčanú v celom rozsahu.

17. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia žalobcu, pričom vychádzal z dôkazov, ktoré predložil, vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložil a zistil tento skutkový a právny stav:

18. Žalobca uzavrel dňa 06.01.2016 so žalovanými v 1.) a 2.) rade zmluvu o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX na základe ktorej žalovaným poskytol mimoriadny medziúver vo výške 20.000 eur na preklopenie obdobia do dňa pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení XXXXXXXX a to za účelom modernizácie a obnovy bytu alebo udržiavacie práce na ňom. Po splnení podmienok pre pridelenie cieľovej sumy v zmysle VOP sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným v 1.) a 2.) rade (ďalej len „žalovaní“) formou spotrebiteľského stavebného úveru finančné prostriedky v predpokladanej výške 16.000 eur. Žalovaní sa zaviazali vykonávať od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní medziúveru do pridelenia cieľovej sumy splátky mimoriadneho medziúveru a vo výške 108,36 eura vždy od 1. do 16. dňa príslušného mesiaca a to na účet stavebného sporenia XXXXXXXX. Počet splátok medziúveru až do pridelenia cieľovej sumy bol 39. Od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní Medziúveru do nasporenia 20% z cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX sa žalovaní zaviazali pravidelne mesačne poukazovať vklady v minimálnej výške 129,09 eura vždy od 1. do 16. dňa príslušného mesiaca na účet stavebného sporenia. Počet vkladov na účet stavebného sporenia až do pridelenia cieľovej sumy bol 39. Doba sporenia sa končila pridelením cieľovej sumy. Maximálna doba sporenia bola do 31.03.2019. Od mesiaca nasledujúceho po pridelení cieľovej sumy do úplného splatenia stavebného úveru vrátane príslušenstva sa žalovaní zaviazali splácať istinu, úroky, poplatky stavebného úveru v pravidelných mesačných splátkach vždy od 1. do 16. dňa príslušného mesiaca na účet Stavebného úveru č. XXXXXXXX, počet úverových splátok až do jeho úplného splatenia bol 81. Úroková sadzba medziúveru bola dojednaná vo výške 6,40 % ročne, úrok z omeškania 5 % ročne, RPMN pre medziúver 7,33 % ročne, odplata za poskytnutie medziúveru 6,44% a priemerná hodnota RPM pri medziúvere 10,09 % ročne. Úroková sadzba stavebného úveru bola dojednaná vo výške 5,95 % ročne, úrok z omeškania 3 % ročne, RPMN pre stavebný úver 6,02 % ročne, odplata za poskytnutie stavebného úveru 6,15 % a priemerná hodnota RPMN pri stavebnom úveru 10,08 % ročne. Žalobca úver následne ku dňu 31.05.2018 zosplatnil. Výzva pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.05.2018, ako aj Vyhlásenie o okamžitej splatnosti úveru boli žalovaným doručované, tieto listiny výzvy si žalovaní v odbernej lehote neprevzali.

19. Podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

20. Podľa § 7 ods. 3, ods. 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších predpisov zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú

sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práva povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere. Zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom.

21. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

23. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

24. Podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

25. Podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

26. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

27. Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

28. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

29. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

33. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.epi.sk/zz/1964-40>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

34. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

35. Úverová zmluva je z pohľadu právnej kvalifikácie zmluvou uzavretou v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalovaným ako fyzickým osobám, ktoré nekonali v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Žalovaní sú spotrebiteľmi, teda ide o spotrebiteľský spor a prináleží mu zákonom priznaná zvýšená hmotnoprávna, ako aj procesnoprávna ochrana slabšej zmluvnej strany. Keďže účelom úveru bolo nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti, nejedná sa v danom prípade o zmluvu o spotrebiteľskom úvere (§ 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z.). Ide o zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň o zmluvu o stavebnom úvere v zmysle § 7 ods.3,ods. 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších predpisov. V konaní nebolo sporné, že medzi stranami sporu bola uzavretá vyššie uvedená zmluva, pričom takúto skutočnosť žalovaní nerozporevali. Rovnako v konaní nebolo sporné, že im žalobca poskytol sumu 20.000 eur, ktorá skutočnosť vyplýva z nesporných skutkových tvrdení žalobcu, ale aj z listinných dôkazov, ktoré žalovaní nerozporevali.

36. Súd podrobil úverovú zmluvu kontrole v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, ktorá právna úprava je základnou a všeobecnou pre posudzovanie platnosti úverovej zmluvy. Podstatnými časťami zmluvy o úvere sú: a) určenie zmluvných strán, b) záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky v prospech dlžníka, c) určenie sumy, do výšky ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, d) záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Preskúmaním obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy súd dospel k záveru, že táto je platná, ako právny úkon dostatočne určitá, zrozumiteľná, neodporuje dobrým mravom. Obsahuje všetky náležitosti, ktoré určujú rozsah povinností obidvoch účastníkov zmluvy a vyčíslenie platobných povinností žalovanej. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predmetná zmluva bola uzavretá platne, nakoľko je podpísaná žalovaným po overení totožnosti žalovaného. Preskúmaním zmluvy súd nezistil existenciu žiadnych neprijateľných zmluvných podmienok, z ktorých by si žalobca uplatňoval svoje nároky voči žalovaným. Súčasne podľa názoru súdu predmetná zmluva obsahovala všetky náležitosti podľa § 7 ods. 3, ods. 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy to konkrétne identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práva povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

37. Po preskúmaní predložených listinných dôkazov súd mal za preukázané nielen platné uzavretie zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere, na základe ktorej zmluvným stranám vznikli vzájomné práva a povinnosti, ktoré však boli plnené len z jednej strany, a to zo strany žalobcu. Na základe uzatvorenej zmluvy boli žalovaným poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 20.000 eur, ktoré sa títo zaviazali vrátiť, s tým že popri pravidelných mesačných splátkach mimoriadneho medziúveru, až do nasporenia dostatočnej sumy, mali vykonávať aj vklady stavebného sporenia. Mimoriadny medziúver sa mal následne po dosiahnutí nasporenej časti cez stavebné sporenie automaticky zmeniť na stavebný úver. K uvedenému však nedošlo, nakoľko žalovaní splátky riadne a včas nesplácali. V dôsledku porušenia platobnej disciplíny žalovaných došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti a vypovedaniu zmluvy o stavebnom sporení. Vzniknutý dlh boli následne žalovaní povinní uhradiť jednorazovo.

38. V predmetnom prípade však bola sporná skutočnosť ohľadne toho, či v tomto konaní žalobcom uplatňovaný nárok premlčaný alebo nie. Žalovaní v 1.) a 2.) rade vzniesli hneď vo svojom prvom podaní a to v odpore námietku premlčania celého nároku, s tým, že považovali za premlčaný a to v celom rozsahu. S poukazom na uvedené, bolo povinnosťou súdu vysporiadať s tým, či je námietka premlčania vznesená dôvodne. Podľa názoru súdu, nárok uplatňovaný žalobcom je v celom rozsahu premlčaný, pričom v uvedenom kontexte uvádza nasledovné skutočnosti.

39. V prvom rade, podľa názoru súdu boli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 565 na zosplatnenie úveru. Žalobca preukázal, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa mohlo dostať do dispozičnej sféry oboch žalovaných, keďže títo neprevzali svoju zásielku v odbernej lehote, rovnako ani samotnú výzvu na zaplatenie celého úveru z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti. Hoci žalovaná v 1.) rade na pojednávaní tvrdila, že sa pokúšala o zmenu adresy na doručovanie písomností, toto však nepreukázala, pretože išlo iba o telefonické žiadosti, ktoré však nemožno preukázať. Žalovaný v 2.) rade potvrdil, že sa na uvedenej adrese, kde mu boli zasielané písomnosti zdržoval (i keď nepravidelne), v dôsledku čoho sa mohli žalobcom zaslané listiny dostať do jeho dispozičnej sféry.

40. V predmetnom prípade však bolo medzi stranami sporné, pre ktorú splátku žalobca zosplatnil celý úver, ako aj skutočnosť, ktorá splátka bola relevantná pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby. Súd v prvom rade z úradnej povinnosti, ako aj z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaných v 1.) a 2.) rade skúmal, či právo veriteľa nie je premlčané a to s poukazom na ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka v spojení § 879v Občianskeho zákonníka, keďže konanie sa začalo po účinnosti uvedeného ustanovenia. Pod premlčaním sa rozumie márne uplynutie doby stanovenej v zákone pre vykonanie práva; znamená výrazné oslabenie subjektívneho práva účastníka, nakoľko premlčaním síce jeho nárok nezaniká, nemôže byť však súdom priznaný, ak povinný pred súdom čelí uplatnenému právu námietkou premlčania. Premlčanie práva je spojené s premlčacou dobou. Premlčacia doba (lehota) je časový úsek, v rámci ktorého je potrebné vykonať subjektívne právo o premlčanie ktorého ide. Začiatok plynutia premlčacej doby môže byť daný: 1/ objektívnou právnou skutočnosťou (napr. časový moment, keď sa mal záväzok splniť (§ 101 OZ, § 392 ods. 1 ObZ), moment splatnosti splátok dlhu (§ 103 OZ), moment právoplatnosti rozhodnutia súdu (§ 105 OZ, 110 ods. 1 OZ)), 2/ subjektívnou právnou skutočnosťou (napr. moment, keď sa obdarovaný dopustil skutku uvedeného v § 630 OZ, keď mohol byť urobený právny úkon, ktorého sa premlčanie týka (§ 391 ods. 2 ObZ), keď došlo k odstúpeniu od zmluvy (§ 394 ods. 1 ObZ), keď bola porušená povinnosť, ktorej sa premlčanie týka (§ 393 ObZ), keď bola uzavretá dohoda o uznaní dlhu (§ 110 ods. 1 OZ a § 391 ods. 1 ObZ), keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode (§ 398 ObZ), keď oprávnený prestal vykonávať právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 109 OZ)), 3/ kombinovanou právnou skutočnosťou (začiatok plynutia premlčacej doby v prípade zodpovednosti za škodu a za bezdôvodné obohatenie podľa § 106 a § 107 OZ).

41. Osobitná právna úprava zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch bola zavedená do právnej úpravy zákonom. č. 379/2008 Z.z. s účinnosťou od 1.11.2008 pôvodne v ods. 8 § 53 Občianskeho zákonníka. Cieľom tejto osobitnej úpravy možnosti zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch bolo zamedzenie zneužívania a sprísnenie podmienky predčasného zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch. Vzhľadom na to, že všeobecná úprava zosplatnenia dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka umožňovala veriteľovi vyhlásiť predčasnú splatnosť prakticky okamžite od vzniku omeškania s úhradou splátky, dochádzalo k častému zneužívaniu tohto práva veriteľa. Úprava § 53 ods. 9 (pôvodne ods. 8) Občianskeho zákonníka teda sprísnila počiatok lehoty oprávňujúcej veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru tak, že najskôr mohol veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru uplynutím 3 mesiacov od omeškania konkrétnej splátky za kumulatívneho splnenia existencie upozornenia o možnosti zosplatniť úver 15 dní pred uplatnením tohto práva. Zmyslom tejto právnej úpravy bolo teda sprísniť podmienky možnosti zosplatnenia úveru tak, že predpokladom zosplatnenia úveru podľa § 565 je splnenie lehôt a postupov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

42. Podľa ustanovenia § 103 OZ pri dohodnutom plnení v splátkach, plynie premlčacia doba odo dňa zročnosti každej jednotlivjej splátky. Ak sa však pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podstatné pre začatie plynutia premlčacej doby v tomto prípade je posúdenie, ktorá nesplnená splátka spôsobila splatnosť celého dlhu (úveru). Keďže ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, je nutné zohľadniť aj ustanovenie §

53 ods. 9 OZ, podľa ktorého môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného vyplýva, že dodávateľ pred uplatnením práva podľa § 565 OZ musí v lehote nie kratšej ako 15 dní upozorniť spotrebiteľa, že dané právo (zosplatnenie celého dlhu) využije. Zároveň musia uplynúť aspoň tri mesiace od omeškania so zaplacením splátky. Pokiaľ dodávateľ toto právo nevyužije a mimoriadnu splatnosť dlhu - úveru nevyhlási, dlh je aj naďalej splatný v jednotlivých splátkach dohodnutých v zmluve a tieto sa premlčujú samostatne. Ak však pre nesplnenie niektorej zo splátok nastane splatnosť dlhu, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba na zaplatenie takto zosplatneného dlhu začína plynúť skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Uplatniť inštitút zosplatnenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. Pokiaľ veriteľ toto právo dané mu v ustanovení § 565 OZ nevyužije, plynie premlčacia doba pre jednotlivé splátky samostatne. Ak však veriteľ dané právo využije, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (103 OZ druhá veta).

43. Podľa názoru súdu žalobca platne a súladne s § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ zosplatnil celý dlh ku dňu 31.05.2018, keď dňa 04.05.2018 upozornil žalovaných na ich omeškanie s plnením jednotlivých splátok viac ako tri mesiace po lehote splatnosti (čo vyplýva z obsahu spisu) a súčasne ich vyzval k úhrade zameškaných splátok v celkovej výške 437,05 eura s tým, že žalovaných súčasne upozornil, že vyrovnaním nezaniká ani ich povinnosť v termíne do 16.05.2018 uhradiť mesačnú splátku a to vo výške 108,36 eura. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaní ku dňu doručenia výzvy žalobcu zo dňa 04.05.2018 boli v omeškaní viac ako 3 mesiace resp. boli v omeškaní s plnením minimálne splátok splatných 16.01.2018, 16.02.2018, 16.03.2018, 16.04.2018 a 16.05.2018. Vzhľadom na uvedené je teda zrejme, že splátka, ktorá spôsobila resp. bola príčinou zročnosti celého dlhu je práve splátka ku dňu 16.03.2018 naopak splátka splatná k 16.05.2018 bola splátkou, ktorá v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ umožnila veriteľovi uplatniť inštitút mimoriadneho zosplatnenia.

44. Je nevyhnutné dať do pozornosti, že pre posúdenie začiatku plynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby celého úveru (v prípade mimoriadneho zosplatnenia úveru) je v prvom rade nevyhnutné diferencovať medzi okamihom vyhlásenia zročnosti úveru zo strany veriteľa a okamihom, ktorým nastáva zročnosť celého úveru. Podľa názoru súdu, aj podľa aktuálnej rozhodovacej praxi je zrejme, že okamihom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ako úkonu ktorým si veriteľ uplatňuje svoje oprávnenie podľa § 565 OZ, nenastáva súčasne aj samotná zročnosť celého úveru, pretože naopak tá sa viaže ku dňu zročnosti nesplnenej splátky, ktorá zapríčinila resp. bola konštitutívnou príčinou zosplatnenia dlhu (§ 103 OZ druhá veta), preto je nevyhnutné začiatok plynutia trojročnej objektívnej premlčacej lehoty viazať na predmetný okamih.

45. Ak teda v danom prípade bol žalovaný v omeškaní s riadnym a včasným plnením splátok splatných ku dňu 16.01.2018, 16.02.2018, 16.03.2018, 16.04.2018 a 16.05.2018. na základe čoho veriteľ platne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, tak s poukazom na § 103 OZ druhá veta okamih, ktorým nastala zročnosť úveru sa viaže ku dňu 16.03.2018 (nie skôr, ani neskôr) resp. ku dňu tej nesplatennej splátky, ktorá je príčinou zročnosti úveru ako celku a zároveň týmto okamihom dochádza aj k začiatku plynutia trojročnej objektívnej lehoty v zmysle § 103 OZ druhá veta, ktorá uplynula najneskôr 17.03.2021. Hoci žalovaný vo svojom odpore uviedol, že žalobca mohol zosplatniť úver pre splátku splatnú dňa 16.01.2018 s týmto sa súd nestotožnil práve preto, že ak by tak žalobca urobil, nemohol by platne zosplatniť úver za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 565 OZ.

46. V priebehu konania strany konania obe poukazovali aj na znenie § 101 Občianskeho zákonníka, k čomu súd uvádza, že § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou, t.j. lex generalis a § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Pokiaľ teda ide o zosplatnenie poskytnutého úveru, t.j. o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, uvedená skutočnosť len deklaruje, že došlo k splatnosti dlhu v celom rozsahu, avšak dôvodom vzniku zosplatnenia celého poskytnutého úveru je nesplatenie určitej splátky (v konkrétnom prípade splátky splatnej k 16.03.2018), teda už od tohto momentu splatnosti nezaplatennej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru začína plynúť premlčacia doba. Moment zosplatnenia poskytnutého úveru tak nezakladá začiatok plynutia premlčacej doby v zmysle § 101 OZ, ale rozhodujúcou okolnosťou, z ktorej je potrebné vychádzať, je § 103 OZ druhá veta, teda dátum splatnosti tej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu celého úveru.

47. Posudzovanie premlčania posudzoval v obdobnom prípade aj Krajský súd v Nitre, vo svojom rozsudku, 8CoCsp/19/2021 zo dňa 16.09.2021, pričom právne posúdenie konajúceho súdu je konformné aj s touto aktuálnou rozhodovacou praxou odvolacieho súdu. V tomto kontexte súd ešte poznamenáva, že premlčacia doba nemôže plynúť až okamihom zosplanenia celého úveru, čo napríklad už judikoval vo svojom rozsudku Krajský súd v Trnave (26CoCsp/7/2021 zo dňa 29.06.2021 ktorý poznamenal, že ako už bolo uvedené, keď § 53 ods. 9 O.z. umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 O.z.. Preto od zročnosti tejto splátky (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby je teda potrebné zistiť, s ktorou konkrétnou splátkou bol dlžník v čase vykonania tohto práva zo strany veriteľa v omeškaní práve tri mesiace (nie dlhšie) a od jej zročnosti potom plynie premlčacia doba zvyšku dlhu podľa § 103 O.z.. Opačný názor odvolateľa, podľa ktorého by premlčacia doba mala začať plynúť až okamihom využitia práva na zosplatenie celého úveru, nie je správny a odporuje práve citovaným ustanoveniam § 103 O.z.. Ako už bolo zdôraznené, toto ustanovenie je totiž vo svojej podstate lex specialis k všeobecnému ustanoveniu § 101 O.z., ktoré viaže začiatok plynutia premlčacej doby v podstate na okamih splatnosti. Naopak, ustanovenie § 103 O.z. viaže (podobne ako napr. § 106 alebo § 107 O.z.) začiatok plynutia premlčacej doby na okamih, kedy nastala právna skutočnosť, ktorá zakladá právo domáhať sa určitého plnenia (konkrétne: domáhať sa splatnosti celého dlhu).

48. Aj Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom uznesení, sp. zn. 43CoCsp/6/2021 zo dňa 02.03.2021 konštatoval, že odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť, napr. rozhodnutie sp. zn. 43Co/56/2019 z 01.08.2019, sp. zn. 43CoCsp/24/2020 zo dňa 13.05.2020, od ktorej nemá dôvod sa odkloniť a v zmysle ktorej pri aplikácii § 103, druhá veta OZ vo vzťahu k určení začatia plynutia premlčacej lehoty je relevantná tá prvá splátka, v dôsledku ktorej došlo k zosplateniu celého zostatku dlhu. V uvedenom kontexte je úplne zrejmé, že žalobcova argumentácia, podľa ktorej je relevantnou splátkou od ktorej nesplnenia začala plynúť premlčacia lehota bola práve tá, ktorá predchádzala zosplateniu úveru (16.05.2018) je v rozpore so súčasnou rozhodovacou praxou. Rozhodnutia, ktoré uvádzal žalobca vo svojej replike sú už dávno prekonané aktuálnou rozhodovacou praxou, avšak takáto prax bola v minulosti celkom bežná, avšak rozhodovacia činnosť súdov, ako aj judikatúra sa prirodzene vyvíja, preto nemožno doslova „lipnúť“ na už prekonanom názore, ktorý nie je aktuálny. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, žalobu v celom rozsahu zamietol, pretože dospel k nepochybnému záveru, že žalobcom uplatňovaný nárok je v konaní v celom rozsahu premlčaný.

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní v 1.) a 2.) rade boli v merite veci v konaní úspešní v celom rozsahu, patrilo by im nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalobcovi. Žalovaní v 1.) a 2.) rade však na pojednávaní sami uviedli, že si neuplatňujú nárok na náhradu trov konania, keďže im nevznikli žiadne trovy, ani si žiadne neuplatnili, preto im súd nárok na náhradu trov konania v zamietajúcej časti žaloby nepriznal. Súd nevzhladol dôvod na aplikáciu § 257 CSP, keďže žiadne také okolnosti v konaní ani nezistil.

Poučenie:

Proti výroku II. až V. tohto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých

dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.

Proti výroku I. tohto rozsudku nie je možné podať odvolanie (§ 355 ods.2 CSP v spojení s § 357 CSP).